

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Auxentius Abbas. 14. Febraurii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

*0] 114. [0x
S. ALEXENTIUS
ABBAS.

14. Februarii.

*Ego sum lux mundi. Qui sequitur
me, non ambulat in tenebris,
sed habebit lumen vitae.*

Christus. S. Ioan. cap. 8.

ALEXENTIUS cū eodem in contu-
bernio non convenire Marti, & vitæ
Innocentiæ perspiceret, ut DEO vacaret,
vacationem à militia sibi impetravit. Neque
arma tantū posuit, sed ut miserum con-
tra frigus amaret, tunicam ex mendicabili
humeris suspendit. Aliās, quò pauperibus
stipendia numeraret, operam suam inter
opifices locavit. Oxeam deinde montem
conscendit, atque iterum, sed melior miles
sub pellibus vixit, omni aliā veste abjectā.
His horridum pueri Pastores, cū gregem
amissum quærent, feram putârunt. Sed
ille, quâ erat in Juventutem humanitate,
facilè se hominem probavit, imò homine
majorem ostendit, cū vates pueris absens
dixit, quò greges aberrâssent. Inter hæc ce-
lebrari

lebrari ab Accolis concurrentibus coepit, cum passim ægri venirent, sani redirent. Ipse Imperator Marcianus familiariter usus viro fuit & ad Chalcedonense concilium evocavit. Ibi dum patres præstolatur, & velut Impostor habetur, à columba cibum accipit. Verbis deinde ac Miraculis Christi divinitatem, & Virginitatem Christi Marris propugnat. Obiit denique longâ patientiâ clarus, & vermes cum è putrido vulnere exciderent, loco suo reponere solitus. Nos delicati vermiû nomen horremus, sed mortui baculo scilicet (ut ille canes) abigemus.

Ex Mesaphr.

MEDITATIO

De Gratia.

I. **G**ratia cum lumine in eo convenit, quod nemini negetur, & unusquisque satis habeat, si uti velit. Quanta Deo debemus, nos præsertim Christiani, quos tot gratiis cumulavit? Quot accepisti? num in te vacuæ fuerunt? utere concessis gratiis, operare dum per lucem licet, memorem te Deo præbe, ne ingrati animi vitio gratiarum fons exsicceetur.

2. His certè gratiis, quas divus Aug. vocat *Con-*
ruscationes luminis aterni, sæpius illustratur intelle-
ctus tuus. Quoties enim clarè perspexisti vanita-

H

tem

tem mundi, & cælestium bonorum veritatem? Sæpius meditare præcipuas Christianæ fidei veritates, & da operam, ut meditationibus tuis acceptum lumen magis ac magis accendatur.

3. Hoc lumen foret inutile, si, cum intellectum illuminavit, voluntatem ad difficilia quæque non accenderet. Gratiæ siquidem est, grandia suadere, inflammare pectus, virtutem faciliorem efficere. Num verum est, te quandoque ad Deum tam suaviter impelli, ut sacrificium tui ipsius facillimum tibi videatur? Utere diligenter pretioso gratiæ momento: *Semen modicum est, sed magnus inde fructus: in hoc momentaneo latet æternitas.* Bernard.

SS. FAUSTINUS, & JOVITA MM.

15 Februarii.

Charitate fraternitatis invicem diligentes. S. Paul. ad Rom. 12.

SVb annum Christianum 132. cum Brixien-
sis Pontifex Apollonius metu tyrannidis fugâ subduxisset se se, ne barbaro furori lacerandus Christi grex pateret, meliores in locum Pastores **FAVSTINVS** Sacerdos, & **IOVITA** Diaconus successere. Certè animas suas non multò post impendere gregi suo